

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Εν Ἀθήναις
τῇ 7 Σεπτεμβρίου 1951

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Ἀριθμὸς φύλλου 251

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ἀναγκαστικοὶ Νόμοι

- A. N. 1932 Περὶ καταργήσεως Εἰδικοῦ Ταμείου Γεφυρώσεως Ἀχελώου. 1
A. N. 1939. Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῆς κειμένης περὶ πολεμικῶν συντάξεων νομοθεσίας. ... 2

ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΟΙ ΝΟΜΟΙ

(1)

ΑΝΑΓΚ. ΝΟΜΟΣ ὑπ' ἀριθ. 1932.

Περὶ καταργήσεως Εἰδικοῦ Ταμείου Γεφυρώσεως Ἀχελώου.

ΠΑΥΛΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὴν κατὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς 25ης Αὐγούστου 1951 τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ληφθεῖσαν ἀπόφασιν περὶ ἐκδόσεως λόγῳ κατεπειγούσης καὶ ἀναποφεύκτου ἀνάγκης ἀναγκαστικοῦ νόμου «περὶ καταργήσεως Εἰδικοῦ Ταμείου Γεφυρώσεως Ἀχελώου», ἀπεφασίσαν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον 1.

1. Τὸ διὰ τοῦ Νόμου 3970 ἔτους 1929 συσταθὲν Εἰδικὸν Ταμεῖον Γεφυρώσεως Ἀχελώου καταργεῖται ἀπὸ τῆς λήξεως τῶν συμβάσεων ἐνοικιάσεως τῶν προσόδων τοῦ Ταμείου ἢ καὶ πρὸ τῆς λήξεως τούτων ἀφ' ἧς τὸ Δημόσιον, συμφώνως πρὸς τὴν παράγραφον 3 τοῦ παρόντος μεριμνήσῃ διὰ τὴν λειτουργίαν τῶν ἐπὶ τοῦ Ἀχελώου πορθμείων, εἰς Κατοχήν, Γουριάν, Ρίγανην καὶ Παλαιομανίνην, ὅποτε αἱ ἐν λόγῳ συμβάσεις λύονται αὐτοδικαίως ἄνευ οὐδενὸς δικαιώματος τῶν ἐνοικιαστῶν πλὴν τῆς ἐκπτώσεως τοῦ εἰς τὸν ὑπὲλοιπον χρόνον τῆς μισθώσεως ἀναλογούντος ἀριθμητικῶς ἐνοικίου. Ἡ ἐκπτώσις ἐνεργεῖται διὰ πράξεως τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Ταμείου ὑποκειμένης εἰς τὴν ἔγκρισιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Δημοσίων Ἔργων. Ἐὰν τοιαῦται συμβάσεις κατὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ παρόντος δὲν ὑφίστανται, ἡ καιάργησις τοῦ ἐν λόγῳ Ταμείου γίνεται ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος Νόμου.

2. Ἀπασα ἡ περιουσία τοῦ καταργουμένου Ταμείου, ἐξαιρέσει τῆς ἐν παραγράφῳ 3 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἀναφερομένης, καὶ μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν τυχόν ὀφειλομένων ὑπὸ τοῦ Ταμείου, περιέρχεται εἰς τὸ Εἰδικὸν Ταμεῖον Ἐπαρχιακῆς Ὀδοποιΐας Νομοῦ Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας καὶ διατίθεται ὑπὸ τούτου διὰ τὴν ἐκτέλεσιν ἔργων κατασκευῆς ἢ συντηρή-

σεως κοινοτικῶν ὁδῶν καὶ γεφυρῶν τῆς περιφερείας τοῦ κατόπιν ἀποφάσεως τῆς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς αὐτοῦ, ἐγκρινομένης ὑπὸ τοῦ Νομάρχου.

3. Τὰ ἀνήκοντα εἰς τὸ καταργούμενον Ταμεῖον μέσα διαπορθμύσεως περιέχονται εἰς τὸ Δημόσιον ὅπερ διὰ τῆς Ὑπηρεσίας τῆς Διευθύνσεως Δημοσίων Κτημάτων θέλει μεριμνήσει διὰ τὴν λειτουργίαν τῶν ἐπὶ τοῦ Ἀχελώου πορθμείων εἰς Κατοχήν, Γουριάν, Ρίγανην καὶ Παλαιομανίνην.

Ἡ κατὰ τὴν παρούσαν παράγραφον περιουσία τοῦ καταργουμένου Ταμείου παραδοθήσεται διὰ πρωτοκόλλου ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῆς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς αὐτοῦ εἰς τὸν ἀρμόδιον Οἰκονομικὸν Ἐφορον.

Ἄρθρον 2.

1. Ἡ Διοικοῦσα Ἐπιτροπὴ τοῦ καταργουμένου Ταμείου ἐξακολουθεῖ ἀσχοῦσα τὰ καθήκοντά της μέχρι τῆς τακτοποιήσεως τῶν δικαιωμάτων καὶ ὑποχρεώσεων τοῦ Ταμείου τῶν ἀπορρεουσῶν ἐκ τῶν συμβάσεων μισθώσεως τῶν προσόδων αὐτοῦ τῆς πληρωμῆς τῶν ὀφειλῶν τοῦ Ταμείου καὶ τῆς υποβολῆς τοῦ ἀπολογισμοῦ τῆς διαχειρίσεώς της.

Ἄρθρον 3.

1. Ἀναγκαιοῦσαι τυχόν λεπτομέρειαι διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος νόμου κανονισθήσονται δι' ἀποφάσεων τῶν Ὑπουργῶν τῶν Δημοσίων Ἔργων καὶ Οἰκονομικῶν κατὰ τὴν ἀρμοδιότητα ἐκάστου.

2. Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του.

Εν Ἀθήναις τῇ 27 Αὐγούστου 1951.

ΠΑΥΛΟΣ

Β.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος
ΣΟΦ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ

Ὁ Ἀντιπρόεδρος
ΕΜΜ. ΤΣΟΥΔΕΡΟΣ

Τὰ Μέλη

Ι. ΠΟΛΙΤΗΣ, Α. ΜΠΟΤΡΟΠΟΥΛΟΣ, Α. ΚΙΟΥΣΟΠΟΥΛΟΣ, Ν. ΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, ΓΡ. ΚΑΣΣΙΜΑΤΗΣ, Ν. ΖΕΡΒΑΣ, Α. ΠΑΠΑΜΙΧΑΛΟΠΟΥΛΟΣ, Ε. ΜΑΛΑΜΙΔΑΣ, Γ. ΜΠΑΚΑΤΣΕΛΟΣ, Γ. ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗΣ—ΝΟΒΑΣ, Κ. ΤΣΑΤΣΟΣ, Κ. ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ Γ. ΒΑΣΙΛΕΥΤΑΔΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Εν Ἀθήναις τῇ 27 Αὐγούστου 1951.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργός
Α. ΜΠΟΥΡΟΠΟΥΛΟΣ

(2)

ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΟΣ ΝΟΜΟΣ υπ' αριθ. 1939.

Περί τροποποιήσεως και συμπληρώσεως της κειμένης
περί πολεμικών συντάξεων νομοθεσίας.

ΠΑΥΛΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Λαβόντες υπ' όψιν την κατά την συνεδρίαν της 25 Αυγούστου 1951 του Ήμετέρου Υπουργικού Συμβουλίου ληφθείσαν απόφασιν περί εκδόσεως, λόγω κατεπειγουσής και αναποφεύκτου ανάγκης, Αναγκ. Νόμου «περί τροποποιήσεως και συμπληρώσεως της κειμένης περί πολεμικών συντάξεων νομοθεσίας», απέφασίσαμεν και διατάσσουμεν :

Άρθρον 1.

Η πολεμική σύνταξις των οικογενειών των φονευθέντων ή θανόντων ή εξασθενισθέντων όπλιτών και των τούτοις εξομοιούμενων όρίζεται ως κάτωθι :

Α'. Οικογένειαι έγγάμων όπλιτών.

Χήρα σύζυγος, όρφανή άγαμος θυγάτηρ ή ανήλικον και άγαμον άρρεν τέκνον.

Στρατιώτου	Δρχ.	250.000
Δεκανέως	»	280.000
Λοχίου	»	315.000
Έπιλοχίου	»	390.000

Έφ' όσον μετά της χήρας συζύγου συντρέχουσι και τέκνα δικαιούμενα συντάξεως προστίθενται εις την ως άνω καθοριζομένην σύνταξιν δραχμαί μὲν 30.000 δι' έκαστον ανήλικον τέκνον και μέχρι τριών τοιούτων, δραχμαί δὲ 15.000 δι' έκαστον των πέραν των τριών ανήλικων τέκνων, ως και δι' έκαστον ενήλικον και άγαμον θήλυ τέκνον ή ενήλικον άλλ' άνίκανον άρρεν τέκνον και μέχρι δύο τοιούτων.

Έφ' όσον πρόκειται περί συνταξιοδοτήσεως μόνον τέκνων προστίθενται εις την ως άνω καθοριζομένην σύνταξιν ήν λαμβάνει το πρώτον δραχμαί 30.000 μὲν δι' έκαστον των πέραν του ενός λοιπων ανήλικων τέκνων και μέχρι τριών τοιούτων, δραχμαί δὲ 15.000 δι' έκαστον των πέραν των τριών ανήλικων τέκνων, ως και δι' έκαστον ενήλικον και άγαμον θήλυ τέκνον ή ενήλικον άλλ' άνίκανον άρρεν τέκνον και μέχρι δύο τοιούτων.

Β'. Οικογένειαι άγάμων όπλιτών.

Πατρική οικογένεια ήτοι πατήρ, χήρα μήτηρ, άγαμοι άδελφοί, άγαμοι και ανήλικοι άδελφοί κατά την εν τοις κειμένοις νόμοις καθοριζομένην σειράν διαδοχής εν τη συντάξει.

Στρατιώτου	Δρχ.	200.000
Δεκανέως	»	245.000
Λοχίας	»	260.000
Έπιλοχίου	»	280.000

Άρθρον 2.

1. Η σύνταξις άνικανότητος των ένεκα του πολέμου παθόντων όπλιτών και των τούτοις εξομοιούμενων ως και των αναφερομένων εν άρθρω 2 του Α. Ν. 2665 του 1940 καθορίζεται ως κάτωθι :

Στρατιώτης Δρχ.	7000	κατά έκκτ. αναπηρίας μηνιαίως
Δεκανεύς	» 7500	» » » »
Λοχίας	» 7800	» » » »
Έπιλοχίας	» 8000	» » » »

2. Αί οικογένειαι των εν έδαφίω 1 αναφερομένων, ως αύται καθορίζονται εν άρθρω 1 του παρόντος, δικαιούνται, μετά τον θάνατον αυτών, του ήμισους της εις τον θανόντα ανηκούσης κατά τ' άνωτέρω συντάξεως.

Η κατά τ' άνωτέρω σύνταξις, προκειμένου περί αποβιώσαντος έγγάμου, προσαυξάνεται λόγω τέκνων, κατά τὰ εν τη περιπτώσει Α' του προηγούμενου άρθρου όρίζομενα.

Έν ουδεμιᾷ περιπτώσει ή κατά τὰς προηγούμενας παραγράφους σύνταξις δύναται νά είναι μείζων εκείνης ής διά έδικαιούντο τὰ αυτά πρόσωπα κατά το άρθρον 1 του παρόντος ήν ε αποβιώσας έφονεύετο εν πολέμῳ.

3. Αί κατά το παρόν άρθρον συντάξεις δέν δύνανται εν πάση περιπτώσει νά είναι κατώτεραι των καθοριζομένων διά της υπ' αριθ. 320937 του 1947 αποφάσεως του Υπουργού των Οικονομικών, προσηξημένων κατά 20 ο)ο.

4. Το κατά την συγκεκριαίωσιν του ποσού της μηνιαίας συντάξεως προκύπτον κλάσμα χιλιοδράχμου παραλείπεται.

Άρθρον 3.

1. Εις τους λαμβάνοντας σύνταξιν άνικανότητος κατά το προηγούμενον άρθρον, παρέχεται προσωπικόν επίδομα, μη μεταβιβαζόμενον ως κάτωθι :

Εις τους έχοντας αναπηρίαν 30 - 35ο)ο	δραχ.	60.000
Εις τους έχοντας αναπηρίαν 40 - 45ο)ο	»	100.000
Εις τους έχοντας αναπηρίαν 50 - 65ο)ο	»	150.000
Εις τους έχοντας αναπηρίαν 70 - 80ο)ο	»	200.000
Εις τους έχοντας αναπηρίαν 85 - 95ο)ο	»	250.000

Εις τους έχοντας αναπηρίαν 100ο)ο ίσον με τὰ 75ο)ο της συντάξεως των.

Εις τους έχοντας πολλαπλὰς αναπηρίας εξ ών ή μία 100ο)ο αί δὲ υπόλοιποι τουλάχιστον 10ο)ο, επίδομα ίσον πρὸς τὰ 85ο)ο της συντάξεως των.

Εις τους έχοντας δύο ή πλείονας παθήσεις έκάστη των οποίων επέγγεται αναπηρίαν 100ο)ο, επίδομα ίσον με το σύνολον της συντάξεως των.

Οί εκ των άνωτέρω όντες έντελῶς τυφλοί ή άκρωτηριασμένοι κατά τὰ δύο άνω άκρα λαμβάνουσιν επαύξησιν του ως άνωτέρω καθοριζομένου επιδόματος κατά δραχμάς 100.000.

2. Τα κατά το άρθρον 3 της υπ' αριθ. 320937 του 1947 αποφάσεως του Υπουργού των Οικονομικών επίδοματα φυματικού ή νόσου εξακολουθούσι καταβαλλόμενα εις τους δικαιουμένους τούτων βάσει των κατά την ισχύν του παρόντος κειμένων διατάξεων, έφ' όσον τὰ παρεχόμενα δύναμει του παρόντος άρθρου επίδοματα δέν είναι μείζονα.

Άρθρον 4.

1. Αί κατά τὰ προηγούμενα άρθρα 1—3 συντάξεις και επίδοματα καταβάλλονται από 1 Οκτωβρίου 1951.

2. Η καταβολή των κατά τ' άνωτέρω συντάξεων και επιδομάτων εις τους συνταξιούχους, ών το δικαίωμα έχει άναγνωρισθῇ πρὸ της ισχύος του παρόντος ενεργείται οίκοθεν παρά των Δημοσίων Ταμείων κατά τὰ δι' αποφάσεων του Υπουργού των Οικονομικών όρίζόμενα. Διά των αυτών αποφάσεων ρυθμίζεται και πᾶσα άναγκαία διά την εφαρμογήν του παρόντος λεπτομέρεια.

3. Ο κανονισμός του ποσού της συντάξεως και των επιδομάτων ενεργείται έφεξῆς κατά τὰς διατάξεις του παρόντος.

4. Αί συντάξεις αί άναγνωρισθείσαι κατά τὰς περί πολεμικών τοιούτων διατάξεις και μη υπαγόμεναι εις τον παρόντα νόμον και τον Α. Ν. 1854 του 1951, όρίζονται κατά τὰς διατάξεις της υπ' αριθ. 320937 του 1947 αποφάσεως του Υπουργού των Οικονομικών ως αύτη έτροποποιήθη και συμπληρώθη μεταγενεστέρως και διά του άρθρου 17 του Α. Ν. 1512 του 1950.

Άρθρον 5.

1. Οί εν άρθροις 1 του Ν. 362 του 1943 και 4 και 7 του Α. Ν. 2655 του 1940, ως ταύτα έτροποποιήθησαν και συνεπληρώθησαν μεταγενεστέρως, άναφερόμενοι και δικαιού έντες ή δικαιούμενοι συντάξεως άνικανότητος και τὰς κειμένων περί πολεμικών συντάξεων διατάξεις ως και αί οικογένειαι των εκ τούτων αποβιωσάντων ή αποβιούντων δικαιούνται συντάξεως κανονιζομένης βάσει συνταξίμου μισθού ίσου

πρὸς τὰ 65 ο)ο τοῦ μηνιαίου μισθοῦ ἐνεργείας τοῦ ὀριζομένου ὑπὸ τῶν ἐκάστοτε ἰσχυουσῶν διατάξεων καὶ ἀνήκοντος εἰς τὸν βαθμὸν οὗτινος τὴν σύνταξιν δικαιούνται κατὰ τὰς ρηθείσας διατάξεις τοῦ Ν. 362 τοῦ 1943 καὶ τοῦ Α. Ν. 2665 τοῦ 1940.

2. Εἰς τοὺς ἐν τῷ προηγουμένῳ ἐδαφίῳ ἀναφερομένους παρέχονται καὶ τὰ ἐπιδόματα τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ παρόντος.

3. Τὸ ἐδάφιον 9 τοῦ ἄρθρου 75 τοῦ Α. Ν. 1854 τοῦ 1951 καταργεῖται.

4. Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρθρου ἀνατρέχει ἀπὸ 1 Νοεμβρίου 1950.

*Ἀρθρον 6.

1. Εἰς τοὺς δικαιουμένους πολεμικῆς συντάξεως, ἐξαιρέσει τῶν ὑπαχθέντων εἰς τὸν Α. Ν. 1854 τοῦ 1951 καὶ τὸ ἄρθρον 1 τοῦ Α. Ν. 1512 τοῦ 1950 παρέχεται ὑπὸ τὰς προϋποθέσεις τῆς ὑπ' ἀριθ. 132132 τοῦ 1951 ἐγκυκλίου διαταγῆς (PONEO 132) τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν :

α) ἡ σύνταξις μετὰ τῶν ἐπιδομάτων ἐνὸς μηνὸς ἐπὶ ταῖς ἐορταῖς τῶν Χριστουγέννων καὶ

β) ἡ σύνταξις μετὰ τῶν ἐπιδομάτων ἡμίσεος μηνὸς ἐπὶ ταῖς ἐορταῖς τοῦ Πάσχα.

2. Τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 3 ἐδάφιον 1 περίπτωσις α' τῆς ὑπ' ἀριθ. 320937 τοῦ 1947 ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν παρεχόμενον ἐπίδομα ἐξακολουθεῖ κατὰβλλόμενον μετὰ τὴν 1ην Ὀκτωβρίου 1951 μόνον α) εἰς τοὺς συνταξιοδοτούμενους ἀνικάνους ὀπλίτας ἐν γένει β) εἰς τὰς οἰκογενεῖας τῶν θανόντων ἀνικάνων ὀπλιτῶν καὶ γ) εἰς τὰς πατρικὰς οἰκογενεῖας τῶν φονευθέντων ἢ θανόντων ἐν πολέμῳ ὀπλιτῶν καὶ ἐφ' ὅσον ἡ ἀναγνώρισις τόσον τοῦ εἰς σύνταξιν δικαιώματος πάντων τούτων ὅσον καὶ τοῦ δικαιώματος εἰς λήψιν τοῦ ἐπιδόματος τούτου ἐγένετο μέχρι τῆς 30 Σεπτεμβρίου 1951.

*Ἀρθρον 7.

Τὰ ἐν τῷ Α. Ν. 1854 τοῦ 1951 χρονικὰ ὅρια τοῦ πολέμου τοῦ ἀρξαμένου τὴν 28 Ὀκτωβρίου 1940 καὶ τοῦ ἀγώνος ἐναντίον τῶν συμμοριτῶν λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν μόνον διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν ἄρθρων εἰς ἃ ἀναφέρονται ταῦτα, οὐχὶ δὲ καὶ διὰ τὴν ἀναγνώρισιν δικαιώματος εἰς σύνταξιν κατ' ἐφαρμογὴν τῶν περὶ πολεμικῶν συντάξεων ἰσχυουσῶν διατάξεων.

*Ἀρθρον 8.

Ἀσκηθεῖσιν ἐνστάσεως ἐναντίον πράξεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν περὶ κανονισμοῦ πολεμικῆς συντάξεως, παύει ἡ περαιτέρω δικαιδοσία τῆς Ἐπιτροπῆς Κανονισμοῦ Πολεμικῶν Συντάξεων, τῆς ἐνστάσεως ταύτης ἐκδικαζομένης παρὰ τοῦ ἀρμοδίου Τμήματος τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου.

*Ἀρθρον 9.

Παρατείνεται μέχρι τέλους Δεκεμβρίου 1952 ἡ προθεσμία ὑποβολῆς αἰτήσεως ἀναγνώρισεως δικαιώματος συντάξεως εἰς οἰκογενεῖας ἀποβιωσάντων συνταξιούχων, ὑπὲρ ὧν εἶχεν ἀναγνωρισθῇ δικαίωμα εἰς πολεμικὴν σύνταξιν.

Ἡ κατόπιν τῆς ἀνωτέρω παρατάσεως ἀναγνωριζομένη σύνταξις ὀρίζεται πληρωτέα ἀπὸ τῆς πρώτης τοῦ μηνὸς τῆς χρονολογίας ἐκδόσεως τῆς σχετικῆς πράξεως ἢ ἀποφάσεως.

*Ἀρθρον 10.

Ὁ μηνιαῖος μισθὸς τῶν κατὰ τὸ Ν. Δ. 151 τοῦ 1941 ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη μεταγενεστέρως θεραπαινίδων τῶν ἀναπήρων πολέμου ὀρίζεται ἀπὸ 1 Ὀκτωβρίου 1951 εἰς δραχμὰς 550.000 ἀνευ ἄλλης προσαυξήσεως ἢ ἐπιδόματος.

*Ἀρθρον 11.

Κυροῦνται :

1) Ἡ ὑπ' ἀριθ. 760 τῆς 22 Ἰουνίου 1951 πράξις τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου «περὶ χορηγήσεως ἐπιδομάτων ἀεριοθραπείας εἰς τοὺς πολιτικούς καὶ στρατιωτικούς συνταξιούχους τοὺς ἐξελθόντας τῆς ὑπηρεσίας καὶ συνταξιοδοτούμενους ἐνεκα πνευμονικῆς συμπτώσεως κλπ».

2) Ἡ ὑπ' ἀριθ. 4021 τοῦ 1951 πράξις τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου «περὶ καταβολῆς ἐπιδόματος εἰς τὰς οἰκογενεῖας τῶν συλληφθέντων στρατιωτικῶν τοῦ Στρατοῦ Ἑλλάδος, Ὀχλάσεως καὶ Ἀέρος καὶ Σωμάτων Ἀσφαλείας».

3) Αἱ ὑπ' ἀριθ. 124658 τῆς 23 Μαΐου 1949, 155160 τῆς 15 Ἰουνίου 1950 καὶ 229438 τῆς 5 Ἰουλίου 1951 ἀποφάσεις τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν «περὶ καταλογισμοῦ ὡς ὀριστικῶν ἐξόδων τοῦ Κράτους τῶν δημιουργηθέντων ἀντιτίμων ἐκ τῶν ἐνεργηθειῶν προκαταβολῶν ἐναντι τῆς χορηγήσεως συντάξεως εἰς τὰ θύματα τοῦ ἀγώνος ἐναντίον τῶν συμμοριτῶν» καὶ

4) Ἡ ὑπ' ἀριθ. 250118 τῆς 8 Αὐγούστου 1951 ἀπόφασις τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν «περὶ καταλογισμοῦ ὡς ὀριστικῶν ἐξόδων τοῦ Κράτους τῶν δημιουργηθέντων παρὰ τοῖς Δημοσίοις Ταμείοις ἀντιτίμων ἐκ τῆς χορηγήσεως προκαταβολῶν ἐναντι τῆς χορηγηθρομένης συντάξεως εἰς τὰς οἰκογενεῖας τῶν κατὰ τὸ ἀπὸ 27 Ἀπριλίου 1941 μέχρι 15 Αὐγούστου 1945 χρονικὴν διάστημα φονευθέντων τακτικῶν Δημοσίων ὑπαλλήλων καὶ ὑπηρετῶν στρατιωτικῶν ἐν γένει κλπ».

*Ἀρθρον 12.

Ἡ ἀληθὴς ἔννοια τοῦ ἐδαφίου 3 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Α. Ν. 835 τοῦ 1948 εἶναι ὅτι εἰς ἃς περιπτώσεις διαπιστοῦται ἔλλειψις τῶν ἀναγκαίων πόρων διὰ τὴν καταβολὴν τῆς συντάξεως παρὰ τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων καὶ ἀναλαμβάνεται ὑποχρέωσις τῆς καταβολῆς ταύτης παρὰ τοῦ Δημοσίου, ἢ ὑποχρέωσις τοῦ Δημοσίου ἀρχεται ἀπὸ τῆς πρώτης τοῦ μηνὸς τῆς χρονολογίας ἐκδόσεως τῆς ὑπὸ τοῦ ρηθέντος ἐδαφίου προβλεπομένης κοινῆς ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Οἰκονομικῶν καὶ Ἐσωτερικῶν καὶ οὐχὶ ἀφ' ἧς ὠρίσθη πληρωτέα ἡ σύνταξις παρὰ τοῦ Δήμου ἢ τῆς Κοινότητος.

*Ἀρθρον 13.

1. Αἱ ἐκάστοτε ἰσχύουσαι διατάξεις δι' ὧν ἀπονέμεται σύνταξις εἰς τοὺς καθισταμένους ἀνικάνους συνεπείᾳ τραυμάτων ἢ κακουχιῶν πολέμου στρατιωτικούς ἢ τὰς οἰκογενεῖας τῶν φονευσμένων ἢ ἐξαφανιζομένων ἐν πολέμῳ στρατιωτικῶν, ἔχουσιν ἐφαρμογὴν καὶ διὰ τοὺς ὑπηρετούντας εἰς τὰς ὑπὸ τοῦ Νόμου 1707)51 προβλεπομένας εἰδικὰς Μονάδας.

2. Ἡ σύνταξις καθορίζεται βάσει τοῦ βαθμοῦ μὲ τὸν ὁποῖον οὗτοι ὑπηρετήσαν ἐν τῷ Στρατῷ. Εἰς τοὺς ἐκ τούτων μὴ ἔχοντας ὑπηρετήσει εἰς τὸν Στρατὸν, ἀπονέμεται σύνταξις στρατιώτου.

*Ἀρθρον 14.

1. Αἱ συντάξεις καὶ τὰ βοηθήματα τῶν θυμάτων τοῦ ἀμάχου πληθυσμοῦ ἐξακολουθοῦσι διεπόμενα ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ Α. Ν. 1512 τοῦ 1950.

2. Εἰς τοὺς δικαιωθέντας συντάξεως κατὰ τὸ ἄρθρον 1 τοῦ Α. Ν. 1512 τοῦ 1950 παρέχονται ἀπὸ 1 Ὀκτωβρίου 1951 τὰ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ παρόντος προβλεπόμενα ἐπιδόματα μειωμένα κατὰ 25 ο)ο.

3. Εἰς περίπτωσιν συρροῆς πλειόνων βοηθημάτων ὑπὲρ τῶν αὐτῶν προσώπων κατὰ τὸν Α. Ν. 1512 τοῦ 1950 καταβάλλεται ἐν μόνον βοήθημα.

*Ἀρθρον 15.

1. Πολιτικοὶ καὶ στρατιωτικοὶ συνταξιούχοι ὑπηρετοῦντες ὑπὸ τὴν ιδιότητά ἐκτάκτων Δημοσίων ὑπαλλήλων ἢ ὑπηρετῶν ἢ ἡμερομισθίων ἢ ἐπὶ συμβάσει (δημοσίου ἢ ιδιωτικοῦ

δικαίου) ἢ ὑπηρετοῦντες ὅπωςδὴποτε εἰς Νομικὰ Πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου ἢ Τραπεζας ἐν γένει, δικαιοῦνται ἀπὸ 1 Νοεμβρίου 1950 καὶ μέχρι τέλους Νοεμβρίου 1951 τῆς τε συντάξεως καὶ τῶν ἐκ τῆς θέσεως ἀποδοχῶν αὐτῶν.

2. Τὸ Ν. Δ. 146 τοῦ 1946 καταργεῖται.

Ἄρθρον 16.

Ἡ προγενεστέρᾳ ἐν τοῖς Ἀνακτόροις ὑπηρεσία ἢ ἀναφερομένη ἐν τῇ περιπτώσει δ' τοῦ ἐδαφίου I τοῦ ἁρθρου 2 τοῦ παρόντος νόμου ἢ τῷ Προεδρικῷ Μεγάρῳ ἢ παρασχεθεῖσα μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ 17ου ἔτους τῆς ἡλικίας. Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ Α. Ν. 1854)1951.

Ἄρθρον 17.

Ὅπου ἐν ἐδαφίῳ 4 τοῦ ἁρθρου 77 τοῦ Α. Ν. 1854 τοῦ 1951 ἀναφέρεται ἡ λέξις «ἀπομακρυνόμενους» ἀντικαθίσταται αὕτη διὰ τῆς λέξεως «ἀπομακρυνθέντας».

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ὑποβλήθησυσμένου πρὸς κύρωσιν εἰς τὴν μέλλουσαν νὰ συνέλθῃ Βουλὴν, ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημο-

σιεύσεως αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, ἐξαιρέσει τῶν περιπτώσεων δι' ἃς ἄλλως ὀρίζεται ἀνωτέρω.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 30 Αὐγούστου 1951.

ΠΑΥΛΟΣ

Β.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

ΣΟΦ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ

Ὁ Ἀντιπρόεδρος

ΕΜΜ. ΤΣΟΥΔΕΡΟΣ

Τὰ Μέλη

Α. ΜΠΟΤΡΟΠΟΥΛΟΣ, Δ. ΚΙΟΤΣΟΠΟΥΛΟΣ, Ν. ΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, Γ. ΜΑΤΡΟΣ ΓΡ. ΚΑΣΣΙΜΑΤΗΣ, Ν. ΤΕΡ. ΖΟΓΛΟΥ, Φ. ΖΑΪΜΗΣ, Γ. ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗΣ—ΝΟΒΑΣ, Κ. ΤΣΑΤΣΟΣ, Κ. ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 7 Σεπτεμβρίου 1951.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργός

Α. ΜΠΟΥΡΟΥΛΟΣ